

Ἴδου δὲ πῶς κατεσκευάσθη τὸ παλάτιον τοῦτο. Ἐκ τοῦ παγωμένου ποταμοῦ ἔκοψαν τεμάχια μεγάλα καὶ παχέα, καὶ ἤρχισαν τὴν οἰκοδομὴν θέτοντες τὸ ἐν ἐπὶ τοῦ ἄλλου κατὰ τὸ σχέδιον, τὸ ὅποιον ὁ ἀρχιμηχανικός τῆς πόλεως ἔδωκε· διὰ τὰ συγκρατῶνται δὲ τὰ τεμάχια ταῦτα τοῦ πάγου πρὸς ἀλλήλα, εὐθὺς ἀφ' οὗ ἐκτίετο μία σειρά, ἐργάται φέροντες ὕδωρ ἔριπτον ἐπ' αὐτῆς· τὸ ὕδωρ τοῦτο μόλις ἐξετίθετο εἰς τὴν ἀτμοσφαῖραν ἀμέσως ἐπήγνυτο καὶ οὕτως ἐχρησίμευεν ἀντὶ πηλοῦ πρὸς συγκράτησιν τῶν τεμαχίων τοῦ πάγου.

Τοιοιουτρόπως ἀνηγγέρθη κτίριον μεγαλοπρεπὲς τετράγωνον ὅπως φαίνεται εἰς τὴν προκειμένην εἰκόνα. ἔχον ἐσωτερικῶς μῆκος καὶ πλάτος 100 ποδῶν· ἔφερε δὲ εἰς τὰς τέσσαρας γωνίας τέσσαρας μικροὺς πύργους 30 ποδῶν τὸ ὕψος καὶ διαμέτρου 25 ποδῶν.

Τὸ παλάτιον τοῦτο τὰς μὲν νύκτας ἐρωτίζετο δι' ἠλεκτρικοῦ φωτός, παριστῶν ἔσωθεν θέαμα μαγευτικόν, τὰς δὲ ἡμέρας, ὅταν ὁ καιρὸς ἦτο εὐδιδος, ἀπῆστραπτεν ὡς νὰ ἦτο ἀδαμαντοκόλλητον.

Δέκα χιλιάδες ξένων μετέβησαν εἰς Μοντρεάλ ἐκ διαφόρων μερῶν διὰ τὰ συνενθυμήσασιν, ὅλοι δὲ ἀνεχώρησαν φέροντες μεθ' ἑαυτῶν ἐνθύμησιν ζωηρὰν τοῦ ἰσχυροῦ ἔργου τούτου τῆς φύσεως καὶ τῆς τέχνης.

Ο ΜΙΚΡΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΟΣ.

(Ἐκ τοῦ Γερμανικοῦ).

ὑπὸ Φ. Δ. Κ.

(Συνέχεια, ἴδὲ προηγ. φύλλον).

ΚΕΦ. ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Κατὰ τύχην ὁ γέρον Στρατηγὸς φὸν Βράουν-βέδελ ζατατο συνομιλῶν μετὰ τινων ἀξιωματικῶν εἰς τὸν ἀντιθάλαμον, καθ' ἣν στιγμήν διήλθεν ὁ κ. Βράουν μετὸν Γεώργιον. Ὁ γέρον ἀμέσως ἀνεγνώρισεν τὸν παῖδα εἰς τὸν ὅποιον εἶχε λάβει τὸσον ἐνδιαφέρον.

Παρατηρήσας δὲ τὴν κατῆφειάν του, ἠρώτησεν ἕνα τῶν δημοτικῶν συμβούλων·

— «Γνωρίζετε διὰ ποίαν αἰτίαν εἶναι ἐδῶ ὁ παῖς ἐκεῖνος; Μήπως ἔκαμε κανὲν πλημμέλημα;»

Ὁ κύριος, εἰς τὸν ὅποιον εἶχεν ἀποταθῆ, ἐγνώριζε μόνον ὅσα εἶχε διηγήθῃ ὁ Οὐτρεχτ, τοῦ ὁποίου ἡ διηγήσις ἦτο βεβαίως ὑπερβολικὴ.

— «Πῶ, πῶ!» ἐγόγγυσεν ὁ γέρον στρατηγός· «φοβοῦμαι μήπως ὁ πρίγκηψ προσφῆτευσεν ἀληθῶς! Ἐρχομεν τὴν ἀδειαν νὰ εἰσέλθωμεν νὰ ἀκούσωμεν;»

— Μάλιστα, εἶπεν ὁ σύμβουλος, καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ εἰσῆλθον ἀπαρατήρητοι εἰς τὸ δικαστήριον.

— «Ὁμολογεῖς λοιπόν, παιδί μου,» εἶπε τότε ὁ δικαστής, «ὅτι διέταξες τοὺς συντρόφους του, τριᾶκοντα δύο τὸν ἀριθμὸν, νὰ ἐπιτεθῶσι καθ' ἑνὸς ἀπλοῦ ἀνδρός;»

«Μάλιστα,» ἀπήντησεν ὁ Γεώργιος ἀφόβως.

— «Τοὺς διέταξες νὰ θραύσουν τὰ παράθωρα; Τὰς διαταγὰς σου ἐξεπλήρουν ὅτε ἔθραυσαν πινάκια, ἀγγεία καὶ τὰ τοιαῦτα;»

«Ὁχι, κύριε,» ἀπεκρίθη ὁ παῖς· «ἐγὼ ἔπιπτον τὸ αἷμα ἀπὸ τὸ πρόσωπόν μου καὶ δὲν ἔδωκα προσοχήν.»

— «Ἰδύνασο νὰ ἀναχαιτίσης τὴν καταστροφὴν;»

— «Ὅταν ἔφθασα πάλιν εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἦτο ἀδύνατον νὰ τὴν σταματήσω. Τὰ παιδιὰ συνήθως μὲ δὲ πακοῦουν· καὶ ἐὰν δὲν εἶχον ὑπάγει εἰς τὴν βρύσιν, δὲν θὰ ἐπολιόρχουν τὴν οἰκίαν, εἶμαι βέβαιος. Ἀλλ' ὕστερον ἐχάρην ὅτι μὲ εἶχον ἐκδικήσει.»

Ὁ γέρον στρατηγὸς ἐμειδίασεν· ἡ σκυθρωπία του ἤφανίσθη.

— «Δὲν γνωρίζεις,» ἐξηκολούθησεν ὁ δικαστής, «ὅτι ἡ ἐκδίκησις εἶναι κακὴ, καὶ ὅτι ὁ Θεὸς τιμωρεῖ τοὺς φιλεκδίκους;»

Ὁ Γεώργιος ἠρυσθίασε, προσέβλεψε δὲ τὸν πατέρα του, ὅστις ἦτο πολὺ σοβαρὸς, καὶ ἀπήντησεν,

— «Δὲν ἐσυλλογίσθη τὸν Θεὸν κατὰ τὴν στιγμήν ἐκεῖνην, ἂν καὶ ὁ πατὴρ μου λέγῃ, ὅτι πρέπει νὰ συλλογίζωμαι τὸν Θεὸν εἰς ὅ,τι κάμνω.»

(ἀκολουθεῖ.)

ΑΔΑΜΑΝΤΙΟΣ ΚΟΡΑΗΣ

Ὁ Ἀδαμάντιος Κοραῆς ἐγεννήθη ἐν Σμύρνῃ τῇ 27 Ἀπριλίου 1748, ἐκ πατρὸς Ἰωάννου Κοραῆ Χίου καὶ μητρὸς Θωμαΐδος Ρωσίας Σμυρναίας.

Παιδιοῦθεν ἔδειξε τὸσον ἔρωτα πρὸς τὰ γράμματα, ὥστε ἂν καὶ ὁ τρόπος τῆς διδασκαλίας καὶ τῶν διδασκάλων ἦτο ἄθλιος καὶ σκληρὸς, κατῴρθησε νὰ τελειώσῃ τὸ ἐν Σμύρνῃ σχολεῖον καὶ νὰ γεινῆ κάτοχος τῆς βιβλιοθήκης τοῦ ἐκ μητρὸς θεοῦ του, ὅστις εἶχε κληροδοτήσῃ αὐτὴν εἰς ἐκεῖνον ἐκ τῶν συγγενῶν του, ὅστις ἤθελε τελειώσει πρῶτος τὸ σχολεῖον.

Μετὰ τοῦτο ὁ Κοραῆς ἐπεδόθη εἰς τὴν σπουδὴν διαφόρων γλωσσῶν, τῆς Λατινικῆς, Ἰταλικῆς, Γαλλικῆς, Ἑβραϊκῆς καὶ Ἀραβικῆς. Εἰς τοῦτο δ' ἐβοηθήθη πολὺ ὑπὸ τοῦ σεβασμίου ἱερέως τῆς ἐν Σμύρνῃ Ὀλλανδικῆς Ἐκκλησίας.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ πατὴρ του εἶχεν ἐμπορικὰς ὑποθέσεις μετὰ τὴν Ὀλλανδίαν, ἔστειλεν ἐκεῖ τὸν νέον Ἀδαμάντιον, ἵνα τηρῇ τὴν μετὰ τὴν χώραν ἐκεῖνην ἀνταπόκρισίν του, ἐγκατεστάθη δὲ ἐν Ἀμστελοδάμῳ. Ἐκεῖ διαμένων ἐ-

γνωρίσθη μέ τινα διαμαρτυρούμενον καλούμενον 'Αδριανόν Βούρταν, εἰς ὃν κατὰ τὴν ἰδίαν του ὁμολογίαν ἀπέδιδε τὴν εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν γνῶσιν καθοδηγίαν καὶ τὴν ἀρετὴν.

'Εξ' Ἀμστελοδάμου ὁ Κοραῆς μετέβη εἰς Βιέννην ἕνα ἰδὴ τὸν θεῖον του Σωφρόνιον, ὁστις ἦτο ἀρχιεπίσκοπος Βελιγραδίου, καὶ ἐκεῖθεν εἰς Βενετίαν.

Κατόπι ἐπανῆλθεν εἰς Σμύρνην ὅπου ἔπεσεν εἰς εἰδός τι μελαγχολίας, αἰτία τῆς ὁποίας ἦτο, ὡς φαίνεται, ὁ μέγας πόθος τὸν ὁποῖον εἶχε νὰ σπουδάσῃ τὴν ἰατρικὴν ὅθεν ὁ πατὴρ του ἔπεμψεν αὐτὸν εἰς Μομπελλιζὲ τῆς Γαλλίας, ὅπου διήνυσεν εὐδοκίμως τὰς σπουδὰς του καὶ ἀνηγορεύθη διδάκτωρ τῆς Ἰατρικῆς.

Λαθὼν τὸ δίπλωμά του μετέβη ἀμέσως εἰς Παρισίους, ὅπου ἡ θεῖα Πρόνοια εἶχεν ὀρίσει δι' αὐτὸν μέγα καὶ χρησιμώτατον στάδιον, ὀχλὶ διὰ τῆς Ἰατρικῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς φιλολογίας καὶ φιλοσοφίας, εἰς τὴν ὁποίαν μετ' οὐ παλὸ καὶ ἐπεδόθη

μεταφράζων εἰς τὸ Γαλλικὸν πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων συγγραφέων· συγγραφέων δὲ καὶ ἐρμηνεύων πᾶν ὅτι ἐνόμιζεν. ὅτι ἤθελε συντελέσει εἰς φωτισμὸν καὶ ἀνύψωσιν καὶ ἀπελευθέρωσιν τοῦ δεδουλωμένου γένους του,

καὶ ποδηγέτησιν αὐτοῦ εἰς τὴν Εὐαγγελικὴν ἀρετὴν. Εἰς τὰ συγγράμματα καὶ τὰς προσπάθειάς του Κοραῆ ὀφείλεται πολὺ ὁ ὑπὲρ τῆς πίστεως καὶ πατριδος ζῆλος, ὅστις ἔφλεγε τὰς καρδίας πᾶν ἀπανταχοῦ τῆς

γῆς ἐγκατεστημένων Ἑλλήνων, καὶ παρεκίνηει αὐτοὺς πρὸς θυσίας μεγάλας ὑπὲρ τοῦ γένους των. Θεωρεῖται δὲ καὶ δικαίως ὁ θεσπὴς τὰ θεμέλια τῆς γραπτῆς νεοελληνικῆς γλώσσης.

Εὐτυχῶς ἡ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι ἀναγωνίζουσα τὰς ἀρετὰς καὶ τὰς πολλὰς καὶ μεγάλας ἐκδουλεύσεις τοῦ ἀνδρός, καὶ θέλουσα νὰ διαιωνίσῃ τὴν πρὸς αὐτὸν ἐδγνωμοσύνην καὶ σέβας τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους μετέφερον ἐκ Παρισίων τὸ 1874 τὰ λείψανά του δημοσίαις δαπάναις καὶ μετὰ πολλῆς σεμνοπρεπείας ἔθαψεν αὐτὰ ἐν τῷ νεκροταφείῳ τῆς πόλεως, ἀνεγείρασα ἐπ' αὐτῶν λαμπρὸν μνημεῖον. Ἐστησε δὲ καὶ ἔκωθεν τοῦ Πανεπιστημίου τὸν ἀνδριάντα του, ἐπὶ τῆς προσόψεως τοῦ ὁποίου ἐνεχαράχθησαν ἐκείνα διὰ τὰ ὁποῖα ἐμόχθησε καθ' ὅλον αὐτοῦ τὸν βίον—

Ὁ Ἀδამάντιος Κοραῆς.

Πίστις, Πατρις, Ἐλευθερία.
 Ὁ Κοραῆς ἀπέθανεν ἐν Παρισίοις τῷ 1833 τῇ 29 Μαΐου καὶ ἐνταφιάσθη εἰς τὸ νεκροταφεῖον Mont Parnasse ἐν ἡλικίᾳ 85 ἐτῶν.